

Teismo praktikos rinkinys

EUROPOS SĄJUNGOS TARNAUTOJŲ TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS
2013 m. balandžio 24 d.

Byla F-96/12

Laurent Demeneix
prieš
Europos Komisiją

„Viešoji tarnyba — Atviras konkursas — Neįtraukimas į rezervo sąrašą — Profesinės patirties reikalavimas — Diskrecijos apimtis“

Dalykas: Pagal SESV 270 straipsnį, taikomą EAEB sutarčiai pagal jos 106a straipsnį, pareikštas ieškinys, kuriuo L. Demeneix prašo panaikinti atvirų konkursų EPSO/AD/206/11 (AD 5) ir EPSO/AD/207/11 (AD 7) atrankos komisijos sprendimą neįtraukti jo į AD 7 lygio administratorių audito srityje rezervo sąrašą ir atlyginti dėl tokio pažeidimo patirtą neturtinę žalą.

Sprendimas: Atmesti ieškinį. L. Demeneix padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos Europos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Santrauka

1. Pareigūnai — Konkursas — Konkursas vertinant kvalifikaciją ir rengiant egzaminus — Dalyvavimo konkurse reikalavimai — Nustatymas pranešime apie konkursą — Atrankos komisijos atliekamas kandidatų profesinės patirties vertinimas — Teisminė kontrolė — Ribos (Pareigūnų tarnybos nuostatų III priedo 2 straipsnis)

2. Pareigūnų ieškinys — Ieškinys dėl sprendimo neįtraukti į konkurso rezervo sąrašą — Galimybė ginčijant neįtraukimą remtis pranešimo apie konkursą neteisėtumu — Sąlygos (Pareigūnų tarnybos nuostatų 91 straipsnis)

1. Konkurso atrankos komisija privalo kiekvienu atveju įvertinti, ar kiekvieno kandidato nurodyta profesinė patirtis atitinka pranešime apie konkursą nurodytą lygį. Šiuo atžvilgiu pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų normas, susijusias su konkursų procedūromis, atrankos komisija turi diskreciją vertinti kandidatų ankstesnės profesinės patirties pobūdį, trukmę ir daugiau ar mažiau jos galima glaudų ryšį su reikalavimais, keliamais priimant į laisvą darbo vietą. Taigi, vykdydamas teisėtumo kontrolę Tarnautojų teismas turi apsiriboti patikrinimu, ar naudojantis šia diskrecija nebuvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida. Vykdydamas tokią kontrolę Sąjungos teismas turi atsižvelgti į tai, kad konkurso dalyvis turi pateikti atrankos komisijai visą informaciją ir dokumentus, kuriuos jis laiko naudingais nagrinėjant jo kandidatūrą, kad atrankos komisija galėtų patikrinti, ar jis atitinka pranešime apie konkursą nustatytus reikalavimus, ir, *a fortiori*, jeigu to jo buvo aiškiai ir formaliai paprašyta. Atrankos komisija, priimdama sprendimą leisti arba neleisti kandidatams dalyvauti konkurse, gali nagrinėti tik paraiškas ir prie jų pridėtus dokumentus.

Be to, atsižvelgiant į plačią atrankos komisijos diskreciją, siekdamas įrodyti, kad atrankos komisija padarė akivaizdžią faktinių aplinkybių vertinimo klaidą, kuria galima pateisinti sprendimo panaikinimą, ieškovas turi pateikti įrodymų, kurių pakaktų administracijos vertinimų patikimumui paneigti.

(žr. 42–45 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 1989 m. liepos 12 d. Sprendimo *Belardinelli ir kt. prieš Teisingumo Teismą*, 225/87, 13 ir 24 punktai.

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1990 m. birželio 20 d. Sprendimo *Burban prieš Parlamentą*, T-133/89, 31 ir 34 punktai; 1996 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *AIUFFASS ir AKT prieš Komisiją*, T-380/94, 59 punktas; 2002 m. kovo 13 d. Sprendimas *Martínez Alarcón prieš Komisiją*, T-357/00, T-361/00, T-363/00 ir T-364/00; 2004 m. kovo 25 d. Sprendimo *Petrich prieš Komisiją*, T-145/02, 37 punktas; 2008 m. vasario 12 d. Sprendimo *BUPA ir kt. prieš Komisiją*, T-289/03, 221 punktas.

Tarnautojų teismo praktika: 2008 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Jordanova prieš Komisiją*, F-53/07, 34 punktas ir jame nurodyta teismo praktika; 2012 m. birželio 13 d. Sprendimo *Macchia prieš Komisiją*, F-63/11, dėl kurio Europos Sąjungos Bendrajam Teismui pateiktas apeliacinis skundas, byla T-368/12 P, 49 punktas.

2. Jei ieškovas turi teisę per nustatytą terminą pareikšti tiesioginį ieškinį dėl pranešimo apie konkursą, kai šis pranešimas yra jo nenaudai priimtas paskyrimų tarnybos sprendimas, kaip tai suprantama pagal Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsnius, jis nepraranda teisės pareikšti tiesioginį ieškinį dėl sprendimo neleisti jam dalyvauti konkurse vien dėl to, kad jis laiku neapskundė pranešimo apie konkursą. Iš tikrųjų iš konkurso dalyvio negalima atimti teisės užginčyti visų vykdant šio pranešimo reikalavimus jo atžvilgiu priimto individualaus sprendimo pagrįstumo aspektų, įskaitant nustatytuosius pranešime apie konkursą, nes tik šis vykdymo sprendimas individualizuoja jo teisinę padėtį ir leidžia jam aiškiai suprasti, kaip daromas poveikis jo asmeniniams interesams ir koks. Todėl ieškovas gali, pareikšdamas ieškinį dėl vėlesnių sprendimų, remtis su šiais aktais glaudžiai susijusių ankstesnių aktų neteisėtumu.

Atvirkščiai, jeigu ginčijamo sprendimo motyvavimas ir tariamo pranešimo apie konkursą arba atranką, kuris nebuvo užginčytas per nustatytą terminą, neteisėtumo pagrindas nėra glaudžiai susijęs, pagal imperatyvias ieškinių pareiškimo terminų normas, nuo kurių, esant tokiai situacijai, negalima nukrypti, nes priešingu atveju būtų pažeistas teisinio saugumo principas, ieškinį reikia pripažinti nepriimtiniu.

(žr. 59 ir 60 punktus)

Nuoroda:

Teisingumo Teismo praktika: 1986 m. kovo 11 d. Sprendimo *Adams ir kt. prieš Komisiją*, 294/84, 17 punktas; 1995 m. rugpjūčio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Noonan*, C-448/93 P, 17 punktas ir jame nurodyta teismo praktika.

Pirmosios instancijos teismo praktika: 1993 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Noonan prieš Komisiją*, T-60/92, 21, 23 punktai ir juose nurodyta teismo praktika; 2005 m. vasario 15 d. Sprendimo *Pyres prieš Komisiją*, T-256/01, 19 punktas; 2006 m. sausio 31 d. Sprendimo *Giulietti prieš Komisiją*, T-293/03, 42 punktas.